

סיפורו של אב החתול

כתבה באטריקס פוטטר
בשנת 1907

מוקדש לכל החתולים

ובמיוחד לאלה שמאכסים עם חומת הגן שלי.

אבל יום אחד אמא שלהם, גברת טביתה
טוויצ'ט הזמינה חברים לתה ולכן הכניסה
את החתלתולים הביתה כדי לרחוץ
ולהלביש אותם יפה לפני שיגיעו
האורחים.

היה היו שלושה חתלתולים ושמן היה
מיטנס, טום ומופט. היו להם פרוות יפות
והם התגלגלו ממפתן הבית ושחקו באבק.

אחר כך הברישה את פרוותיהם (זו היא מיטנס)

קודם רחצה את פניהם (זו היא מופט)

גברת טביתה הלבשה את מופט ואת מיטנס בסינורים וצעיפים נקיים ואחר כך הוציאה מהארון כל מיני בגדים לא נוחים, כדי להלביש את טום.

אחר כך סרקה את זנבותיהם (זה טום).
טום התנהג לא יפה וניסה לשרוט.

"רק תשמרו על בגדיכם, ילדים! תתהלכו רק על הרגליים אחוריות. תתרחקו מבור העפר המלוכלך ומסלי הני-פני, ומדיר החזירים, ומברווזי הבריכה."

טום היה שמן מאוד וגדל לאחרונה כך כל שכמה כפתורים נתקו מבגדיו. אמא שלו תפרה אותם שוב.

כשכל שלושה החתלתולים היו כבר מלובשים גברת טביתה עשתה טעות ואמרה להם לצאת לגן, כדי לא להפריע לה כשהיא מכינה את הקלי עם חמאה לתה.

"בואו, נטפס על האבנים ונשב על חומת
הגינה" אמרה מופט.
הן סבבו את הסינורים שלהן לאחור ועלו
על החומה בקפיצה. הצעיף הלבן של
מופט נפל על הדרך.

מופט ומיטנס הלכו בשבילי הגן
באי-נוחות. הן דרכו על שולי הסינורים
ונפלו על הדשא.
כשהן קמו, הסינורים שלהן היו מרוחים
בירוק.

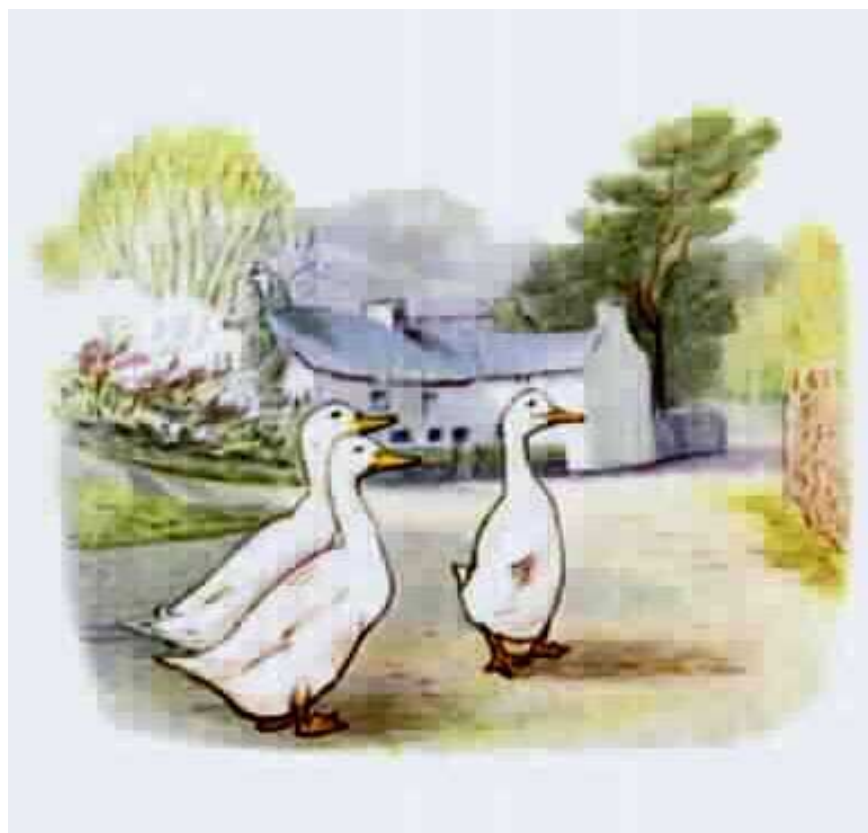
מופט ומיטנס ניסו לכפתר אותו אבל אז
נפל הכובע שלו ושאר הכפתורים נקרעו

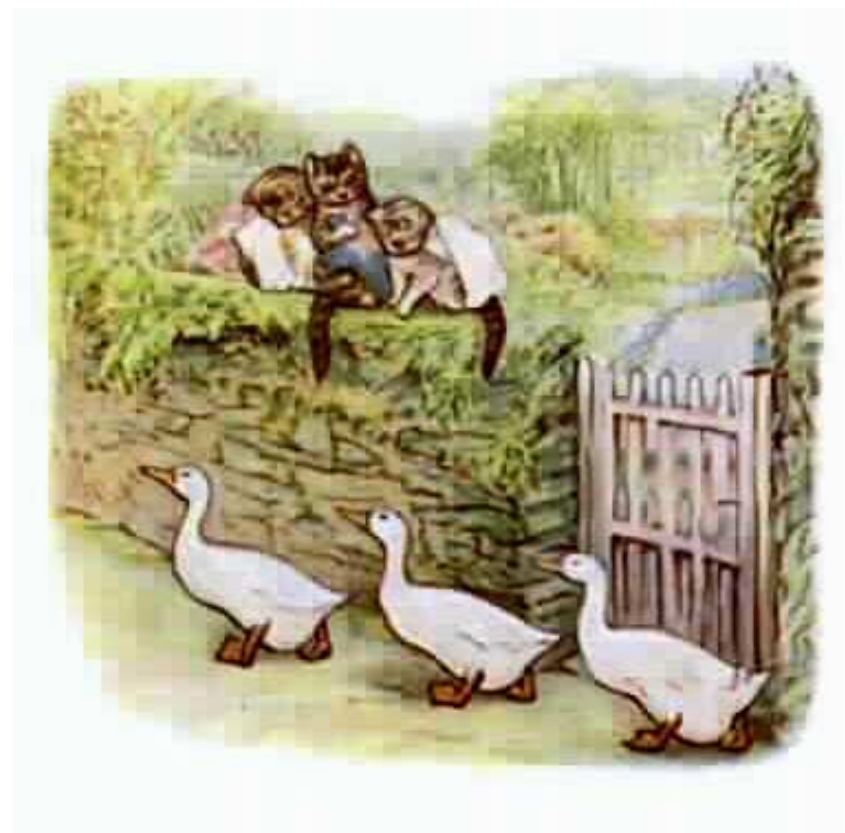
טום לא יכול היה לקפוץ כשהלך על רגליו
האחוריות במכנסיים. הוא טפס על
האבנים, שבר ענפי השרכים וכפתורים
של בגדיו עפו בכל הכוונים. בגדיו היו
פתוחים לגמרי כשהגיע לחומה.

הם נעצרו, עמדו בשורה והביטו על
החתלתולים. עיניהם היו קטנות והם נראו
מופתעים.

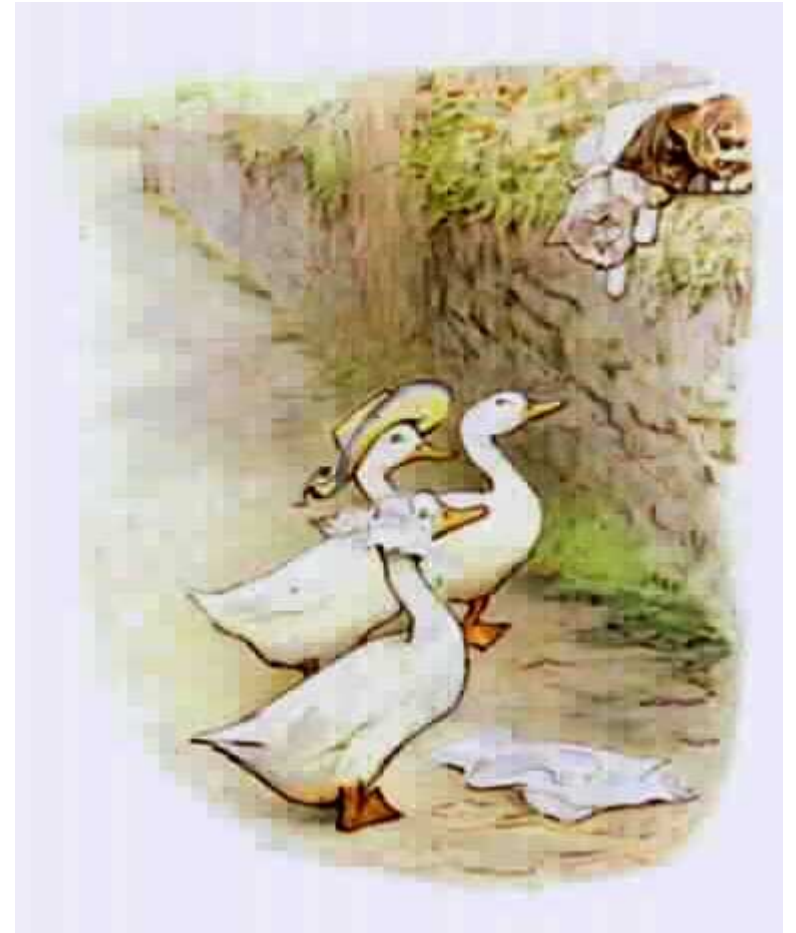
כשהם ניסו להתגבר על הצרות, שמעו
"פיט-פט-פיט!" ושלושה ברווזי בריכה
הופיעו על הדרך, כשהם הולכים בשורה,
זה אחרי זה "פיט-פט-פיט פיט-פט-פיט".

"מופט וטום ירדו אחריה והסינורים ובגדי
טום נפלו מהם לגמרי
בוא, מר דראק הברווז" אמרה מופט "בוא
ועזור לנו להלביש את טום! בוא וכפתר
את טום!"

ואז שתי הברווזות, רבקה וימימה, הרימו
את הכובע ואת הצעיף ולבשו אותם.
מיטנס צחקה מאוד עד שמרוב צחוק
נפלה מהחומה.

אבל הוא שם אותם על עצמו! הם התאימו
לו אפילו פחות מאשר לטום. "בוקר טוב
ויפה היום" אמר מר דראק הברווז.

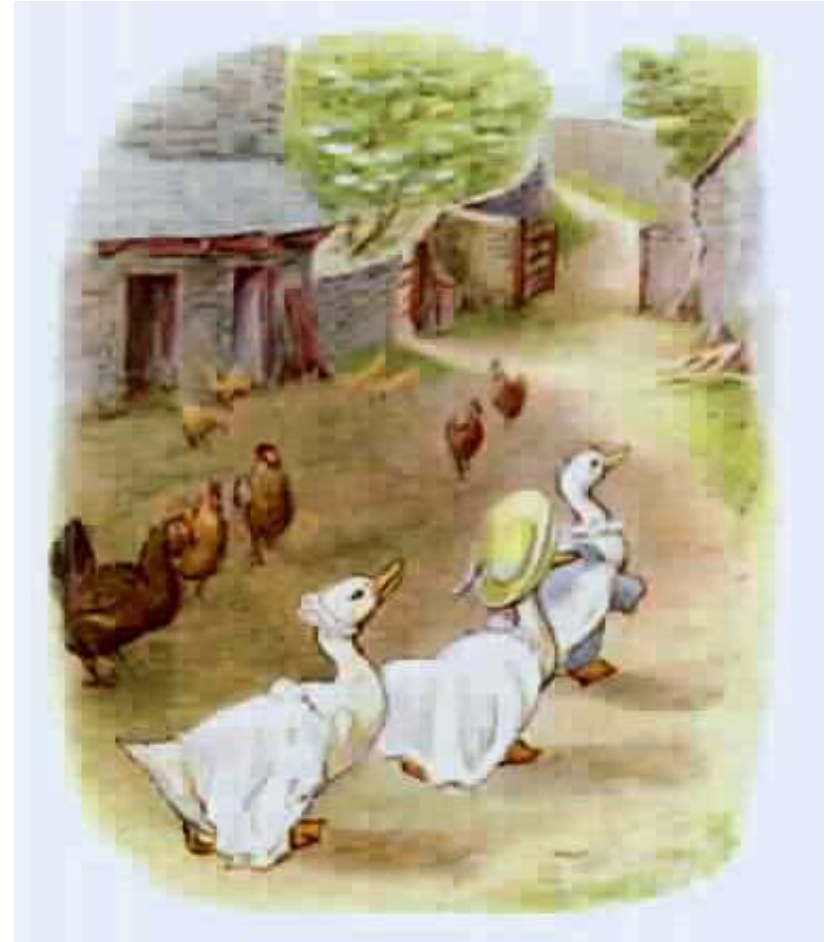
מר דראק הברווז בא בצעדים מדודים
ואסף חלקי הבגדים השונים.

באותו רגע יצאה גברת טביתה טוויצי'ט
לגינה ומצאה את החתלתולים שלה על
החומה, ללא בגדים כלשהם!

והוא וימימה ורבקה ברוזי הבריכה
המשיכו ללכת בדרך בקצב אחיד
"פיט-פיט-פיט, פיט-פיט-פיט"

"האורחים יגיעו בעוד רגע ועליכם לא ניתן להביט בכלל. אני מתביישת" אמרה גברת טביתה טוויצ'ט.

היא הורידה אותם מהחומה, נתנה להם כמה סטירות ולקחה אותם חזרה הביתה.

להפך, הם לא היו במיטות, לגמרי לא!

היא שלחה אותם למעלה לחדר השינה ואני מצטערת לומר שסיפרה לחבריה שהם במיטה כי יש להם חצבת, וזאת לא הייתה אמת.

ואשר לברוזי הבריכה, אלה נכנסו ישר
לבריכה. הבגדים נפלו מהם מיד כי לא היו
מכופתרים.

קולות משונים נשמעו מהקומה העליונה
והפריעו למסיבת התה המכובדת.

ומאז מר דראק ברווז הבריקה וימימה
ורבקה מחפשים אותם.